

[Kjelgaard]

Den anden foreslåede ændring forekommer mig lidt uklar i sin udformning. Er det diskontoen i dag, eller er det – hvad jeg ville anse for rimeligt – den gennemsnitlige diskonto, der var gældende i basisperioden 1972–74, der skal være udgangspunkt?

Jeg kan forstå af bemærkningerne til lovforslaget, at handelsministeren er tilhænger af en ændring af den tekniske beregningsmåde, som udvalget giver anvisning på i betænkning nr. 823. Jeg kan ikke helt overskue konsekvenserne af denne tekniske ændring, da der, som jeg allerede har nævnt, er visse strukturforskelle pengeinstitutterne imellem, men jeg håber, vi kan få tingene grundigt belyst i udvalget.

Jens Peter Jensen (V):

Jeg beder formanden undskylde, at jeg ikke nåede ind i den rigtige rækkefølge. Det er jo ikke altid så nemt at nå det hele og gøre det rigtige. Det minder mig om engang, jeg var til gymnastikopvisning. Jeg var fanebærer, og vor mor sagde til min far: har du set, at vores Peter er den eneste, der går i takt!

Må jeg ellers om selve det, der foreligger her til behandling, sige, at de foreslåede ændringer ikke bøder på de brist og de mangler, som knytter sig til denne lovgivning, hvor venstre tidligere har stemt imod eller har anbefalet, at lovgivningen ikke blev videreført.

Der er intet i udvalgets betænkning nr. 823, som for venstre motiverer en opretholdelse eller udbygning af denne lovgivning. Tværtimod. Udvalget beskriver på udmærket måde en lang række ulemper ved lovgivning af denne karakter. Udvalget taler om, at loven medvirker til en strukturkonservering, og udvalget er ikke i tvivl om, at den på længere sigt indebærer klare samfundsøkonomiske omkostninger. Det er ikke, hvad vi sådan absolut har behov for.

I nogle pengepolitiske betragtninger peger udvalget på, at pengeinstitutternes adfærd i lys af rentemarginalloven kan lægge visse bånd på anvendeligheden af det væsentlige instrument, der hedder diskontoændringer. Med de komplicerede pengepolitiske problemer, vi står over for i de kommende år, hvor en voksende erhvervsmæssig nettogæld til udlandet skal opretholdes, samtidig med at

betydelige statsfinansielle underskud skal finansieres, stilles der jo så store krav til pengepolitikens effektivitet og fleksibilitet, at det må forekomme betænkeligt, at rentemarginalloven bidrager til at svække de pengepolitiske styringsmuligheder.

Det af handelsministeren nedsatte udvalg opstiller to alternative forslag til regulering af pengeinstitutternes renteberegning og -indtjening. Jeg synes, man kan fornemme, at der ikke ligger nogen større entusiasme bag nogen af disse forslag, og de har da heller ikke haft større indflydelse på regeringens holdning. Regeringen har endda valgt at bygge på det forslag, som udvalget mindst går ind for.

I betænkningen forekommer denne interessante bemærkning:

»Udvalget finder ikke, at kommissoriet giver det mulighed for blot at foreslå rentemarginalloven afskaffet.«

Adskilligt i den digre betænkning tyder på, at udvalget måske helst havde draget den konklusion, at rentemarginalloven bør afskaffes, men handelsministeren stillede i sit kommissorium en fælde, som betød, at udvalget ikke kunne arbejde frit. Ministeren forlangte nemlig, at en vurdering og forslag skulle bæres frem under den forudsætning, at virkningen af den gældende ordning ikke forringes. Det er en utrolig binding af et sagskyndigt udvalg, en forudsætning, der har redet udvalget som en mare. Udvalget bevæger sig om denne binding med så stor snilde, at den højtærede udenrigsminister i disse ordsmæssigheder kan hente mange spiredygtige frø til sin uopdyrkede diplomatiske ager.

Må jeg sige, at venstre gerne vil deltage i udvalgsarbejdet, men vor bestræbelse er at samle et flertal for, at denne lovgivning ikke videreføres. Den har ført til en renteforhøjelse; der trænges til en politik, som fører til en sænkning af renteniveaet.

Arnfast (CD):

Når man bliver kastet ud i så alvorlig en debat, som det sker her, så bliver man jo lidt forskrækket, for man troede, der var tale om en regulær justering af en eksisterende lov, og at det ikke var så alvorligt, men nu forstår jeg, at man forsøger at samle et flertal for simpelt hen at få afskaffet loven. CD har jo før været med til at støtte denne lov. Jeg vil